

Inhoud “WEL” digitaal 2019/1

Vooraf

Wedstrijd Flitsverhaal

i.s.m. stad Leuven

Juryrapport

Heidi Lagast   De mondharmonica

Literair Welkom

woensdag **28 mei** in het Leuvens Stadhuis

Gedichten

Simon Cosemans

Het Wereldje

UWLM-nieuws

W Vooraf

Hier dan, zoals beloofd in het decembernummer 2018, het digitale vervolg.
Gelijk het nieuwe medium beknopt, alleen de hoofdzaken.
Met uw hulp (info, gedichten, kort proza) zal het groeien.
En het is gratis.

Hans Devroe

W Juryrapport wedstrijd flitsverhaal WEL/Stad Leuven

Er waren 42 geldige inzendingen (de andere niet anoniem of fout qua genre). De jury bestond uit Hans Devroe, Jacques Hoste en Clara Mertens. Zij bekroonden met de

Eerste prijs (400 euro)	Heidi Lagast (Hingene) met “De mondharmonica”
Tweede prijs (200 euro)	Laura Liems (Borgerhout) met “Lucas Larsens linkerbeen”
Derde prijs (125 euro)	Nico Volkerts (Den Hoorn, Texel, Nederland) met “De weduwe in de bedstee”

Onze gelukwensen aan de laureaten!

Hierna volgt het met de eerste prijs bekroonde verhaal.

De mondharmonica

Heidi Lagast

Ik hoor nog hoe Kobe zichzelf de nacht in krijst. Zonder enige waarschuwing of regelmaat, in de kelder van de nacht en komende uit het niets, schreeuwt hij mij het bed uit, alsof hij elk moment kan sterven. Ik tracht hem met zachte woorden te sussen. Ik leg hem op zijn zij, aai over zijn rugje, wieg hem in mijn armen of geef hem een flesje, maar hij blijft maar tieren en spartelen. Maandenlang. Hij zat met iets. Ik heb nooit geweten wat. Plots was het over en sliep hij lange nachten door.

Achttien jaar later stoomt eenzelfde soort rebellie en onmacht uit zijn hemd.

Kobe bleek al snel hoogbegaafd te zijn. Hij walste door de basisschool en de humaniora, kon alles aan. Prijzen voor atletiek, populair in de Scouts. Zijn sportkledij waaide in en uit zijn kleerkast als een tornado. “Dag ma, ik ben thuis!” En, een zucht later: “Dààg ma, tot vanavond!” Een appel in de ene hand, de sportzak in de andere. Hij vierde de ‘honderd dagen’ en bracht de vakantie met zijn vrienden door. Hij kwam en ging, opgewekt en vrij, een fietsende flits voor het keukenraam.

Sindsdien lukt niets meer.

Wat is er gaande? Waar ergens is hij fout gelopen?

De universiteit valt hem wellicht te zwaar. Hij heeft nooit moeten werken om goede punten te halen. Hij is hoogbegaafd, maar kan niet studeren. Hij is hoogbegaafd, maar kan niet plannen. Hij is hoogbegaafd, maar heeft geen besef van tijd. “Hij speelt teveel op zijn smartphone!” zegt zijn oudere zus. “De jeugd is gameverslaafd!” zegt de buurman. “Hij heeft gewoon geen discipline.” sust zijn vriendinnetje. Zijn kleren zijn versleten, hij weigert nieuwe. Zijn gezicht staat vol acné, hij draagt nu ook een baard. Hij hangt maar wat rond, en dat valt letterlijk te nemen. Hij hangt op de stoel tijdens het eten, daarna op de bank. Hij leeft in het hier en nu, met de blik oneindig. “Wat moet er van jou worden?!” wanhoopt zijn vader bij de eerste tekorten op de tussentijdse toetsen. “Je verknoeit je talent!” roep ik zelf. “Je wordt het kneusje van al je vrienden!” voegt zijn vader daaraan toe, steeds scherper. Kobe roept dat we de pot op kunnen en verdwijnt met slaande deuren, steeds harder. Eerst loop ik nog vrij in en uit zijn kamer om hem tot rede te brengen. Daarna gaat de deur op slot en moet ik aankloppen voor ik binnen mag. Later mag zelfs dat niet meer. Hij wil ons niet meer horen of zien. Wij werken op zijn zenuwen, hij op die van ons. Zijn vader loopt het huis uit wanneer Kobe thuis komt, en omgekeerd. Ze kunnen elkaar niet meer verdragen. Uit Kobes kamer klinkt alleen nog maar stilte, tranen die ik niet mag troosten. Maar ik hoor hoe hij rondloopt ’s nachts en koeken eet, soms een heel pak. We communiceren via de koekenkast. Hij vreet die leeg, ik vul die aan.

Maar er is hoop.

Ik hoor sinds enkele dagen muziek uit zijn kamer klinken. Bluesy melodieën die me terugbrengen naar de tijd toen ze samen in de moestuin liepen, hand in hand, Kobe en mijn vader. Grootvader en kleinzoon. Met diezelfde lijzige tred, zo gelijkend op elkaar. Ik zie opnieuw hoe vader vingerknippend de toon aangeeft, terwijl Kobe op zijn mondharmonica speelt, het instrument diep tussen de fijne lippen geperst. Ik zie de aarde onder hun nagels, ruik het zweet van hun haren terwijl vader hem op de schoot neemt om na de muziek de geogste wortels te raspen. Kobe wil nog steeds niet over hem praten. Kàn nog steeds niet over hem praten. Hij ver-

werkt zijn grootvaders dood op een zwijgende manier.

Vader. Ik moest niets worden van vader, ik moest ook geen dromen van moeder waarmaken. Zij spraken niet van ‘talenten ontwikkelen’ of ‘ambities waarmaken’. Zij hadden het niet over ‘worden’. Ik moest alleen maar ‘zijn’. En goed ademhalen. Om de blues uit het leven te halen. Ik mocht alles doen wat ik wou, ook nietsdoen. Uit het niets kwam immers alles. “Verveel je maar,” zei vader, “mijn wortels doen niets liever dan zich vervelen, en kijk eens hoe goed ze’t doen!”

Waarom willen wij dan zoveel meer? Waar ergens, zijn *wij* fout gelopen?

Ik denk, hoor, zie en voel, zoveel. In de naam van mijn vader spreek ik tot mijn zoon, in de hoop dat hij mij zal horen. Elke zondagvoormiddag van negen tot elf tijdens de wekelijkse trip op mijn persoonlijke rollercoaster, aan de strijkplank, onder de klokslagen van de kerk. Ik strijk en stoom. De rebelse geur van Kobe komt tot mij uit zijn gewassen kleren en ik voel die in al mijn vezels. Straks zet ik de gevulde wasmand weer voor de deur van zijn kamer.

Er is geloof.

Zolang hij ’s nachts mijn koeken eet, de gestreken kleren in zijn kast legt en de lege mand weer naar de waskamer brengt, moet ik me misschien niet teveel zorgen maken. Hij komt er wel. Hij heeft vorige zondag, tussen de T-shirts in de wasmand, de mondharmonica van zijn grootvader willen vinden; hoor hoe hoopvol hij klinkt.

Er is vooral veel liefde.

Literair **WEL**kom

Dinsdag 28 mei 2019 om 20 uur
Gotische zaal, Stadhuis Leuven

Programma

- Verwelkoming door David Dessers, Schepen
- Juryverslag wedstrijd Flitsverhaal-prozagedicht WEL/Stad Leuven door Luc Verstraeten, bestuurslid.
- Juryverslag wedstrijd Essay WEL/Stad Leuven door prof. Joris Vlasselaers, jurylid

**• Presentatie van Hans Devroe's "De Getuige",
deel 3 en sluitstuk, door Jacques Hoste, auteur.**

- *Muzikale intermezzi Lemmensinstituut*
- *Receptie aangeboden door het Stadsbestuur*

Presentatie: Patrick Becqué

Toegang gratis

Start 39ste academiejaar maandag 23 september 2019.

Kapucijnenvoer 67 03.04, 3000 Leuven - Telefoon 016 22 93 24 - postuwlm@yahoo.com - Facebook en webstek uwlm.be - BE42 645-6201617-54

W Gedichten

Ik wou dat ik stilte
downloaden kon.
Maakt niet uit in welk formaat.
Ik zou ze doen
knallen in
de klankkast van mijn gitaar.

Ik wou dat ik stilte
repeaten kon.
In de bus, onderweg, op de trein.
Ik zou ze her-
halen tot
het einde van het volgend nieuw jaar.

Soms wou ik dat ik
in stilte kon
genieten van het niets.
In het oog van de storm
van alledag.

Simon Cosemans

Zullen we wachten
en drinken
tot het kleinfruit frisgroen
staat
en de narcis in bloem,
of zullen we wachten
en roken
tot de kerselaar bloeit?

Zullen we wachten
en beminnen
tot ons vuur overslaat
en zullen we het snoeien
dan verlaten
tot rijper beraad?

W Het Wereldje

De voorbije maanden zijn geteisterd door drie vloedgolven.

- De eerste een **klimaatfurie**. Koelt het af? Warmt het op? Door welke oorzaken? Jongeren trokken de straat op, weg van de donderdagse lessen om te betogen. Zij vinden, wellicht terecht, de problematiek verwaarloosd. Op sociale media zijn hun politieke en pr-bindingen nagegaan. ‘Experten’ strukelen over elkaar op weg naar camera’s om tegensprekelijke dogma’s te verkondigen. Politici, in volle verkiezingskoorts (graaien om ’t ter meest!) zorgen voor nog meer onweer.
- Veel commentaren bij de neergang van allerlei types **onderwijs**. Ik heb een en ander van nabij meegemaakt. Waar bleven de protesten toen de malaise begon? In drie fasen: het VSO beoogde ‘gelijkschakeling’ tussen niveaus, dus nivellering. Ik heb heel wat frustrerende deliberaties meegemaakt, met vervalste resultaten (‘Punten bijgeven!’). Tijdens een tweede fase dienden de methodes visueel en technologisch te worden (lessen als amateurvideo’s), de leerlingen bleken opeens te pampieren ‘slachtoffers’. Natuurlijk speelden commerciële ‘doelstellingen’ (ICT). Een slotfase (?) ziet klassen vol allochtonen, een Babylon van talen.
Ook het universitair onderwijs ging populair doen (wegens de concurrentie), naar Amerikaans model, met ‘parcours’ naar keuze. Een Amsterdamse universiteit schafte zelfs de afdeling neerlandistiek af. Geen enkele onderwijsminister bleek bekwaam de crisis te meesteren.
- ‘Europa’ (of de dure club die daarvoor doorgaat) wil een nieuwe koude oorlog, weer tegen Rusland. Met **censuur** tegen te vrije sociale media die (nog) niet aan de leiband liggen der gevestigde partijen/firma’s. Facebook e.d. plooiën, uit vrees voor boetes. Gemeengoed werden termen als ‘trollen’, ‘framing’, ‘fake news’ – alle in twee richtingen te gebruiken. Openbare omroepen (‘mainstream media’) worden in vraag gesteld. Steeds meer ‘privé’ accounts blijken voor propaganda ingehuurd. En op 11 april is Julian Assange, stichter van WikiLeaks en verspreider van geheimgehouden informatie, gearresteerd te Londen. Voor regeringen blijkt misdaden onthullen veel erger dan de feiten zelf.

Info over culturele activiteiten van (ex)cursisten.

- Afrikaniste Bambi Ceuppens is researcher en curator van het hervormde Museum voor Midden-Afrika (Tervuren).
- Van Edith Oeyen, voorzitter van de KVLS, verscheen Beringen, *stad naar mijn hart*. Met foto's van Lambert Reynders (zie edith.oeyen@telenet.be).
- Bart Vermeer publiceerde de dichtbundel *Polaroids*, hoofdzakelijk over de liefde. Uitgegeven door boek.scout (66 p., ill., 16,50 euro, port incl.)

Redactie

Hans Devroe, secretaris. Tel.016 229324, mail postuwlm@yahoo.com

Medewerkers

Kris Claes, Tom Kimpe, Marjolijn Terlingen

Wie WEL financieel wil steunen graag via bank BE42 645-6201617-54

v.u. Hans Devroe, Kapucijnenvoer 67 03.04, 3000 Leuven